

Jos niillä muilla keinoilla taas tarkoitetaan työttömyys- ja vanhuuden vakuutuksia, niin haluamme kysyä politikoitsijoilta että mistä he luulevat niihin varat saavansa? Niiden maksamiin tarvittavat varat joudutaan vetämään työläisiltä, joko suoranaisesti tai epäsuorasti, sillä mistään muualta niitä ei ole mahdollisuus pitemmän päälle saada.

Työläisten muuten pitäisi jo olla tietoisia siitä, että se politikoitsijain jollakin muulla keinolla työläisten auttaminen on tuulista turvan tavoittelemista, jolla ei ole mitään mahdollisuuksia heitä hyödyttää.

Mutta jos koko maailman palkkaorjat järjestävät teollisuuksittain työmaillaan ja niiden ulkopuolella, niin sen kautta he tulevat kykeneviksi itse korjaamaan olosuhteensa. Työläisten

taloudellisesti oikealla tavalla yhteen liittoutunut voimaa ei voida tuhota kapuloilla, tulella eikä miekallakaan, sillä työläisten tiiviiseen taloudelliseen järjestöön järjestyminen merkitsee sitä että kaikki voimat tulevat silloin olemaan heidän määräyksensä alaisina.

Näinollen ei palkkatyöläisillä ole mitään syytä lähteä tavoittelemaan tuulia, vaan entistäkin suurempi syy järjestyä Maailman Palkkatyöläisten Unioon, I. W. W:hen. Samalla meidän on myös opittava ymmärtämään sen vallankumouksellisia periaatteita ja menettelytapoja oikein.

Lopuksi toivomme sinunkin lukija, mies tai nainen, liittävänsä voimasi järjestyksen kautta luokkasi riveihin.



Unionistien Erimielisyyksistä

AMERICAN Federation of Laborin jäsenten keskuudessa on ollut kauan aikaa jossakin määrin erimielisyyttä siitä kuinka työläisiä olisi järjestettävä; olisiko edelleenkin pidettävä kiinni vanhasta ammattialoitain järjestämisestä vai luovuttava siitä. Suurin osa sen jäsenistä on edelleenkin ammatittain järjestämisen kannalla, mutta vähäinen ei liioin ole niiden lukumäärä, jotka ovat oppineet ymmärtämään että ainakin niinkutsutuissa perusteollisuuksissa olisi teollisuusalallinen järjestämistapa paljon edullisempi työläisille ja vastaavassa määrässä tietenkin huonompi työvoimanoistajille.

John L. Lewis, joka on yhden A. F. of Laboriin kuuluvan teollisuusalallisen järjestön, United Mine Workersin, presidentti, ja sellönsämän suoranaisen ammattiunionin presidenttiä ovat liittoutuneet kannattamaan sitä siipeä, joka on teollisuusalallisen järjestämistavan kannalla. He ovat selittäneet ammatittaisen järjestämistavan olevan esteenä työläisten järjestämisessä ja vakuuttaneet että jos heidän järjestämistapansa otetaan käytäntöön, niin Yhdysvaltain työläiset on helppo järjestää unioniin lyhkäisen ajan sisällä.

Tämä riitaisuus ei ole mikään uusi ilmiö Yh-

dysvaltain ammattiunionistisessa liikkeessä. Se on ollut jatkuvasti käynnissä siitä saakka kun tuotannollinen kehitys alkoi hävittää ammattitaitoisuuden merkitystä ja tehdä ammattiunionista kykenemättömiksi valvomaan jäsentensä etuja. Näistä samoista riitaisuuksista voimme sanoa aiheutuneen Industrial Workers of the Worldinkin perustamisen neljäntäkymmentä vuotta sitten.

Se tuli ilmi vuonna 1919 alkaneen ison terästyöläisten lakon alkanakin, mutta hautautui niihin ristiriitoihin, jotka aiheutuivat lakon häviämisestä.

Palataksemme jälleen kyseessäolevaan riitaisuuteen, on meidän mainittava että teollisuusalallisen järjestömuodon kannattajat väittävät teräs- ja automobiili teollisuuksissa työskentelevän enemmän kuin 1,500,000 työläistä, joita A. F. of L. ei ole kyennyt järjestämään missään määrin; eikä heidän järjestämisensä ole mahdollistakaan ammattiunionistisissa puitteissa. Näiden työläisten he vakuuttavat omaavan sellaisen voiman, jos heidät voidaan järjestää, että se tulee näyttelemään ratkaisevaa osaa monien muidenkin alojen työriitaisuuksien puhjetessa.

William Green, American Federation of Laborin presidentti, ja sadan tai useamman am-

